

Phẩm 18: CÔNG ĐỨC CỦA PHÁP SƯ

Bấy giờ, Phật bảo Đại Bồ-tát Thường Tinh Tấn:

– Thiện nam, thiện nữ nào thọ trì kinh Pháp Hoa hoặc đọc tụng, giảng nói, biên chép thì người ấy sẽ được tám trăm công đức nơi mắt, một ngàn hai trăm công đức nơi tai, tám trăm công đức nơi mũi, một ngàn hai trăm công đức nơi lưỡi, tám trăm công đức nơi thân, một ngàn hai trăm công đức nơi ý, dùng các công đức này để trang nghiêm, sáu căn đều được thanh tịnh.

Thiện nam, thiện nữ ấy, con mắt do cha mẹ sinh ra được thanh tịnh, thấy khắp tam thiền đại thiền thế giới, trong, ngoài, núi rừng, sông, biển, dưới đến địa ngục A-tỳ, trên đến cõi trời Hữu đảnh, thấy tất cả chúng sinh ở trong đó, nghiệp, nhân duyên, quả báo, chỗ sinh ra đều thấy biết hết.

Khi ấy, để nói lại nghĩa trên, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Người nào trong đại chúng
Bằng tâm không sợ hãi
Nói kinh Pháp Hoa này
Ông nghe công đức đó
Người ấy được tám trăm
Đức thù thắng nơi mắt
Dùng để làm trang nghiêm
Mắt ấy rất thanh tịnh
Mắt cha mẹ sinh ra
Thấy được ba ngàn cõi
Trong, ngoài, núi Di-lâu
Núi Tu-di, Thiết vi
Và các núi rừng khác
Biển lớn nước sông ngòi
Dưới đến ngục A-tỳ
Trên đến trời Hữu đảnh
Đều thấy được tất cả
Chúng sinh ở trong đó
Tuy chưa được Thiên nhẫn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhãn lực thường như thế.

Lại nữa, này Thường Tinh Tấn! Thiện nam, thiện nữ nào thọ trì kinh này hoặc đọc tụng, biên chép, giải nói thì được một ngàn hai trăm công đức nơi tai, bằng tai thanh tịnh đó nghe khắp cả tam thiên đại thiên thế giới, dưới đến địa ngục A-tỳ, trên đến cõi trời Hữu đản, trong ngoài, các thứ lời lẽ, âm thanh như: tiếng voi, ngựa, xe, bò, tiếng khóc lóc, buồn than, tiếng loa, trống, chuông, linh, tiếng cười nói, tiếng nam, nữ, đồng tử, đồng nữ, tiếng pháp, phi pháp, tiếng khổ, vui, tiếng phàm phu, Thánh nhân, tiếng vui thích, không vui thích, tiếng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-dà, tiếng lửa, nước, gió, tiếng địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, tiếng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Thanh văn, Bích-chi-Phật, Bồ-tát, Phật.

Nói tóm lại, trong tam thiên đại thiên thế giới, trong, ngoài tất cả các tiếng, đâu chưa được Thiên nhĩ chỉ bằng tai thường của cha mẹ sinh ra được thanh tịnh đều nghe biết hết, phân biệt các tiếng như thế mà tai không bị hư.

Khi ấy để nói lại nghĩa trên, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Tai cha mẹ sinh ra
Sạch sẽ không cầu bẩn,
Bằng tai thường nghe được
Tiếng của ba ngàn cõi,
Như voi, ngựa, bò, xe
Chuông, linh, loa và trống,
Đàn cầm, đàn không hầu
Ống tiêu và ống địch,
Tiếng hát hay, trong trẻo
Nghe mà không ham mê,
Tiếng của nhiều loại người
Đều nghe hiểu tất cả.
Nghe tiếng các cõi trời
Xướng ca rất mầu nhiệm,
Và nghe tiếng nam, nữ
Tiếng bé trai, bé gái,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong núi sông, hang sâu
Tiếng Ca-lăng-tần-dà
Các loại chim Mạng mạng,
Đều nghe tiếng của nó
Đau khổ nơi địa ngục
Đều nghe rõ tất cả.
Ngã quỷ bị đói khát
Tiếng tìm cầu ăn uống,
Các loài A-tu-la
Ở ngoài bờ biển lớn,
Lúc cùng nhau nói chuyện
Vang ra âm thanh lớn,
Như vậy người thuyết pháp
Ở trong thế gian này,
Nghe các tiếng rất xa
Mà tai không bị hư.
Khắp thế giới mười phương
Cảm thú kêu gọi nhau
Người nói kinh Pháp Hoa
Ở đây đều nghe hết,
Trên các trời, Phạm thiên
Quang âm và Biển tịnh,
Cho đến trời Hữu đảnh
Âm thanh của lời nói
Pháp sư ở nơi đây
Đều được nghe tất cả.
Trong chúng hội Tỳ-kheo
Và các Tỳ-kheo-ni,
Nếu đọc tụng kinh này
Hay nói cho người khác
Pháp sư ở nơi đây
Đều nghe được tất cả.
Lại có các Bồ-tát
Đọc tụng kinh điển này,
Hoặc vì người khác nói*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Soạn tập giải nghĩa kinh,
Các thứ tiếng như thế
Đều nghe được tất cả.
Chư Phật, Đấng Đại Thánh
Giáo hóa các chúng sinh
Ở trong các hội lớn
Diễn nói pháp nhiệm mầu,
Người trì Pháp Hoa này
Đều nghe được tất cả.
Cõi tam thiền đại thiền
Các thứ tiếng trong, ngoài,
Dưới đến ngục A-tỳ
Trên đến trời Hữu đảnh,
Đều nghe các tiếng đó
Mà tai không bị hư.
Vì tai ấy rất tốt
Biết phân biệt tất cả,
Người trì kinh Pháp Hoa
Đâu chưa được Thiên nhĩ,
Dùng tai cha mẹ sinh
Công đức đã như thế.*

Lại nữa, này Thường Tín Tấn! Thiện nam, thiện nữ nào thọ trì kinh này hoặc đọc tụng, giải nói, biên chép thì được tám trăm công đức nơi mũi, đều nhờ bằng mũi thanh tịnh này, nghe được các mùi hương trên, dưới, trong, ngoài, khắp cả ba ngàn cõi đại thiền thế giới, như hương của hoa Tu-mật-na, Xà-đê, Mật-lợi, Chiêm-bặc, Ba-la-la, Sen đỏ, xanh, trắng, mùi hương cây có hoa, có trái, mùi hương thơm Chiên-đàn, Trầm thủy, Đa-ma-la-bạt, Đa-dà-la và trăm ngàn mùi hương hòa lẫn nhau hoặc là bột viên, hương xoa, người trì kinh ở tại đây, vẫn phân biệt tất cả.

Lại còn biết rõ các mùi của chúng sinh như voi, ngựa, dê, bò ..., mùi trai, gái, đồng tử, đồng nữ và mùi cỏ cây rừng rậm hoặc gần, xa, có bao nhiêu thứ mùi đều nghe được cả, phân biệt không nhầm. Người trì kinh này tuy ở tại chỗ nhưng nghe được mùi trên các cõi trời, mùi cây Ba-lợi-chất-đa-la, Câu-bệ-đà-la, mùi bông Mạn-đà-la,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đại Mạn-đà-la, Mạn-thù-sa, Đại Mạn-thù-sa, Chiên-đàn, trầm thủy, các thứ hương bột, hương các loài hoa, mùi hương tổng hợp các loại hương ở trên trời đều nghe rõ cả.

Lai nghe mùi thơm nơi thân của các vị trời, Thích Đê-hoàn Nhân ở trên thăng điện, vui chơi trong năm dục hoặc mùi ở trên Diệu pháp đường vì các vị trời Dao-lợi nói pháp, lúc dạo chơi trong vườn và nơi thân của các vị trời nam, nữ khác, tất cả đều nghe đến tuần tự như thế cho đến trời Phạm thiên, cho đến mùi nơi thân của trời Hữu đảnh cũng đều nghe biết.

Và nghe mùi hương do các vị trời đốt lên và mùi hương của Thanh văn, Bích-chi-phật, Bồ-tát và chư Phật đều được nghe đến và biết họ ở đâu. Tuy nghe biết những mùi hương ấy, nhưng nơi mũi không bị hư, không nhầm lẫn, nếu muốn phân biệt nói cho người khác thì nhớ lại không lầm.

Khi ấy, để nói lại nghĩa trên, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Người này mũi thanh tịnh
Ở trong thế giới này,
Dù vật thơm hay hôi
Đều nghe biết rõ cả.
Tu-mạn-na, Xà-đề
Đa-ma-la, Chiên-đàn
Trầm thủy và mùi quê
Mùi các thứ hoa trái,
Và biết mùi chúng sinh
Nam tử và nữ nhân,
Người nói pháp ở xa
Nghe mùi biết ở đâu.
Đại lực Chuyển luân vương,
Tiểu Chuyển luân và con
Quần thần, các cung nhân
Nghe mùi biết ở đâu.
Châu báu mang nơi thân
Và kho báu trong đất,
Báu nữ của Luân vương
Nghe mùi biết ở đâu.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đồ trang sức trên người
Y phục và chuỗi ngọc
Các loại hương xoa thân
Nghe mùi biết thân ấy.
Các trời đi hay ngồi
Đạo chơi hay biến hóa
Người trì kinh Pháp Hoa
Nghe mùi đều biết hết.
Các cây hoa, trái, hột
Và mùi thơm dầu bơ
Người trì kinh Pháp Hoa
Đều biết ở chỗ nào.
Trong núi sâu nơi vắng
Cây Chiên-dàn nở hoa,
Chúng sinh ở trong đó
Nghe mùi đều biết hết.
Núi Thiết vi, biển lớn
Các chúng sinh trong đất,
Người trì kinh nghe mùi
Đều biết họ ở đâu.
Trai, gái A-tu-la
Và quyến thuộc của chúng,
Khi đấu tranh, đạo chơi
Nghe mùi biết ở đâu.
Đồng hoang, chỗ nguy hiểm
Sư tử, voi, hùm, sói,
Bò rừng các loại trâu
Nghe mùi đều biết hết.
Nếu có người mang thai
Chưa rõ trai hay gái,
Không cần chẳng phải người
Nghe mùi đều biết rõ.
Nhờ được sức nghe mùi
Biết người mới mang thai,
Được thành hay chẳng thành*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*An vui sinh con phuớc.
Do vì sức nghe mùi
Biết tâm niệm gái, trai
Tâm nhiễm dục sân si,
Cũng biết người tu thiện
Và các loại trong đất
Vàng, bạc, các châu báu
Chứa đầy trong bình đồng
Nghe mùi đều biết được.
Các loại chuỗi ngọc báu
Không thể biết giá cả
Nghe mùi biết măc rẻ
Biết rõ nơi sản xuất.
Các thứ hoa trên trời
Mạn-dà, Mạn-thù-sa
Cây Ba-lợi-chất-đa
Nghe mùi đều biết được.
Các cung điện trên trời
Thượng, trung, hạ khác nhau,
Các hoa báu trang nghiêm
Nghe mùi đều biết được.
Thắng diện, vườn, rừng, trời
Lâu đài Diệu pháp đường,
Vui chơi ở trong đó
Nghe mùi đều biết được.
Chư Thiên hoặc nghe pháp
Hay lúc hưởng năm dục,
Qua lại, đi, ngồi, nằm
Nghe mùi đều biết được.
Y phục Thiên nữ măc
Trang sức hương hoa đẹp,
Lúc dạo chơi đùa giỡn
Nghe mùi đều biết được.
Tuần tự lên như thế
Cho đến trời Phạm thiên,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Người nhập thiền, xuất thiền
Nghe mùi đều biết được.
Trời Quang âm, Biển tĩnh,
Cho đến trời Hữu đánh
Mới sinh hay bỏ thân
Nghe mùi đều biết được.
Tất cả các Tỳ-kheo
Đối pháp thường tinh tấn,
Hoặc ngồi hoặc kinh thành
Và đọc tụng kinh điển,
Hoặc ở dưới rừng cây
Ngồi thiền suốt không nghỉ,
Người trì kinh nghe mùi
Đều biết họ ở đâu.
Bồ-tát chí bền chắc
Ngồi thiền hoặc đọc tụng,
Hoặc vì người nói pháp
Nghe mùi đều biết rõ.
Thế Tôn ở các phương
Được mọi người cung kính,
Thương chúng mà nói pháp
Nghe mùi đều biết rõ.
Chúng sinh ở trước Phật
Nghe kinh đều vui mừng,
Tu hành đúng như pháp
Nghe mùi đều biết rõ.
Chưa được mũi pháp sinh
Vô lậu của Bồ-tát,
Nhưng nhờ trì kinh này
Trước được tướng mũi ấy.*

Lại nữa, này Thường Tín! Thiện nam, thiện nữ nào thọ trì kinh này hoặc đọc tụng, giải nói, biên chép thì được một ngàn hai trăm công đức nơi lưỡi.

Những thứ tốt, xấu, ngon, dở và các vật đắng chát ở trên lưỡi của người đó đều biến thành vị ngon như vị cam lồ trên trời, đối với

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

họ món gì cũng ngon.

Nếu dùng lưỡi ở trong đại chúng nói pháp, diễn ra tiếng nhiệm mầu có thể vào tâm họ, đều làm cho họ được hoan hỷ, an lạc.

Lại nữa các vị Thiên tử, Thiên nữ cõi trời Thích, Phạm nghe âm thanh vi diệu này những lời diễn thuyết theo trình tự của ngôn ngữ nên đều đến nghe. Và các loại Rồng, Rồng nữ, Dạ-xoa, Dạ-xoa nữ, Càn-thát-bà, Càn-thát-bà nữ, A-tu-la, A-tu-la nữ, Ca-lâu-la, Ca-lâu-la nữ, Khẩn-na-la, Khẩn-na-la nữ, Ma-hầu-la-dà, Ma-hầu-la-dà nữ, vì để nghe pháp đều đến gần gũi cung kính cúng dường.

Và Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Uu-bà-tắc, Uu-bà-di, quốc vương, vương tử, quan thần, quyền thuộc, Tiểu Chuyển luân vương, bảy báu, ngàn người con và quyền thuộc trong, ngoài, cõi cung điện cũng đến nghe pháp.

Vì Bồ-tát này thuyết pháp rất hay nên các Bà-la-môn, cư sĩ, nhân dân trong nước theo hầu cũng dường suốt đời.

Lại nữa, hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, Bồ-tát, chư Phật thường thích gặp người ấy, họ ở hướng nào chư Phật đều hướng về nơi ấy để thuyết pháp và người ấy thọ trì tất cả Phật pháp, lại còn có thể nói ra tiếng pháp nhiệm mầu vi diệu.

Khi đó để nói lại nghĩa trên, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Người đó lưỡi thanh tịnh
Không bị nếm vị dở,
Ăn bất cứ món gì
Cũng đều thành cam lồ.
Bằng tiếng hay thanh tịnh
Nói pháp giữa đại chúng,
Dùng thí dụ nhân duyên
Dẫn dắt tâm chúng sinh,
Người nghe đều hoan hỷ
Sắm đồ cúng thượng hạng,
Các Trời, Rồng, Dạ-xoa
Và loài A-tu-la
Đều một lòng cung kính
Cùng nhau đến nghe pháp.
Người nói kinh pháp đó*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Muốn dùng tiếng nhiệm mầu
Đến khắp ba ngàn cõi
Tùy ý liền đưa đến.
Vua, Đại, Tiểu Chuyển luân
Và ngàn con, quyến thuộc,
Chắp tay lòng cung kính
Thường đến nghe nhận pháp
Hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa
La-sát, Tỳ-xá-xà
Cũng đều rất vui mừng
Thường ưa đến cúng dường.
Phạm thiên vương, Ma vương
Tự tại, Đại tự tại
Các chúng Trời như thế
Thường đến chở người ấy.
Chư Phật và đệ tử
Nghe người ấy nói pháp,
Thường ghi nhớ giữ gìn
Hoặc hiện thân trước họ.*

Lại nữa, này Thường Tín Tấn! Thiện nam, thiện nữ nào thọ trì hoặc đọc tụng, giảng nói, biên chép kinh này thì được tam trãm công đức nơi thân. Được thân thanh tịnh như lưu ly trong suốt, mọi người đều thích nhìn. Vì thân người ấy thanh tịnh nên chúng sinh trong tam thiền đại thiền thế giới, khi sinh, lúc chết, trên dưới, tốt xấu, sinh vào cõi lành, cõi ác..., đều hiện trong đó, núi Thiết vi, núi Đại thiết vi, núi Di-lâu, núi Đại di-lâu và các chúng sinh ở các núi ấy cũng đều hiện trong đó, dưới đất địa ngục A-tỳ, trên đền trời Hữu đảnh có những cảnh vật và chúng sinh gì đều hiện trong thân người ấy, nếu có hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, Bồ-tát và chư Phật nói pháp cũng đều hiện hình tượng trong thân người ấy.

Bấy giờ, để lặp lại nghĩa trên, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Người nào trì Pháp Hoa
Thân họ rất thanh tịnh,
Như lưu ly trong suốt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chúng sinh đều thích nhìn.
Lại như gương sáng sạch
Đều thấy các hình ảnh,
Thân Bồ-tát thanh tịnh
Thấy hết vật trong đời.
Chỉ riêng mình biết rõ
Người khác không thấy được,
Tất cả các chúng sinh
Trong thế giới ba ngàn.
Trời, người, A-tu-la
Địa ngục, quỷ, súc sinh,
Các hình ảnh như thế
Đều hiện rõ trong thân.
Các cung điện cõi trời
Cho đến trời Hữu đản
Núi Thiết vi, Di-lâu
Và núi Đại di-lâu
Tất cả các biển lớn
Đều hiện ở trong thân.
Chư Phật và Thanh văn
Đệ tử Phật Bồ-tát,
Hoặc một mình giữa chúng
Nói pháp đều hiện rõ.
Tuy chưa được diệu thân
Pháp tánh sạch lậu hoặc,
Dùng thân thường thanh tịnh
Hiện tất cả trong đó.*

Lại nữa, này Thường Tinh Tấn! Sau khi Như Lai diệt độ, thiện nam, thiện nữ nào thọ trì, đọc tụng, giảng nói, biên chép kinh này thì được một ngàn hai trăm công đức nơi ý. Bằng ý căn thanh tịnh này, chỉ nghe một bài kệ, một câu kinh mà thấu rõ được vô lượng, vô biên nghĩa lý. Hiểu nghĩa ấy rồi, có thể diễn nói một câu, một bài kệ đến một tháng, bốn tháng hoặc một năm. Các pháp nói ra tùy theo ý nghĩa trên đều không trái với thật tướng. Nếu nói sách vở thế gian, lời lẽ giúp đời, nghề nghiệp sinh sống đều thuận theo chánh pháp.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sự suy nghĩ, sự tạo tác và lý luận của tâm chúng sinh trong sáu đường, khắp tam thiên đại thiêng giới đều biết rõ hết. Tuy chưa đạt được trí tuệ vô lậu nhưng nhờ ý căn thanh tịnh như vậy nên sự tư duy, tính toán và nói năng của người ấy đều là Phật pháp, đều là chân thật, cũng là lời trong kinh chư Phật thuở trước đã nói.

Lúc ấy, để lặp lại nghĩa trên, Đức Thế Tôn nói kệ:

Ý người đó thanh tịnh
Sáng suốt không nhơ dục,
Bằng ý vi diệu này
Biết pháp thượng, trung, hạ.
Chỉ nghe một bài kệ
Thông đạt vô số nghĩa,
Tuần tự nói như pháp
Tháng, bốn tháng, cả năm.
Tất cả các chúng sinh
Trong ngoài thế giới này
Hoặc Trời, Rồng và Người
Các Dạ-xoa, Quý thần,
Sống ở trong sáu cõi
Suy nghĩ của các loài,
Phước báo trì Pháp Hoa
Một lúc đều biết hết.
Vô số Phật mười phương
Tướng trăm phước trang nghiêm,
Nói pháp cho chúng sinh
Đều nghe được thọ trì.
Tư duy vô số nghĩa
Nói pháp cũng vô lượng,
Trước sau không quên nhầm
Nhờ trì kinh Pháp Hoa
Nên biết tướng các pháp
Theo nghĩa biết thứ tự,
Rõ danh tự, ngôn ngữ
Diễn nói theo hiểu biết.
Người này nói điều gì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đều là pháp chư Phật.
Nhờ nói kinh pháp này
Ở trong chúng không sợ.
Người trì kinh Pháp Hoa
Ý thanh tịnh như thế,
Chưa đạt ý vô lậu
Nhưng có tướng như thế.
Người ấy trì kinh này
Trú quả vị hiếm có,
Được tất cả chúng sinh
Vui mừng và kính mến.
Hay dùng ngàn vạn loại
Lời lẽ rất tuyệt diệu,
Phân biệt mà nói pháp
Nhờ trì kinh Pháp Hoa.*

M